

தமிழ்ச்செல்வனைப் பற்றியும் நினைவுக்குறிப்பொன்றை எழுத வைப்பதாக காலம் கட்டளையிட்டு விட்டது. காலத்தின் சிலத்தினில் மாற்றங்கள் வரும். சில மாற்றங்களை நாம் கற்பனை செய்தும் பார்ப்பதில்லை. மாற்றம் நிகழ்ந்துவிட்ட போதிலும் அந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் மனம் கிடந்து மறக்கும். அப்படிப்பட்ட மாற்றம்தான் பிரிகேடியர் தமிழ்ச்செல்வனின் மறைவு.

சபையில் புன்சிரிப்பும், எம்மிடையே கலக்கலத்த அதிரடிச் சிரிப்புமாக உலாவந்த தமிழ்ச்செல்வன், பிரிகேடியர் தமிழ்ச்செல்வனாக வணக்கத்திற்குரியவனாகிவிட்டான்.

தமிழ்ச்செல்வனைப் பற்றி எதிலிருந்து தொடங்குவது?

அவனது வீரச்சாவிற்று முந்திய பின்மாலைப்பொழுது... அந்நாடாது வல்லாளன் நடவடிக்கையாளர்களுக்கான வீரப் பதக்கம் வழங்கும் நிகழ்வு... தலைவர் உரையாற்றுகிறார்

அவரது உரையில் தமிழன் சார்ந்த பெருமிதம், தமிழினம் சுதந்திரம் பெறத் தகுதியான இனமாக, வீரமுள்ள இனமாக வளர்ந்துவிட்டது என்ற நிம்மதி. எல்லோரும் மகிழ்ச்சியிலும்,

பெருமித்திலும் கலந்திருந்தோம்.

உணவுக்காகக் காத்திருந்த வேளையில் நிழிலடி நோயால்

அழிந்திருக்கவில்லை அதுதான் எங்களது கடைசிச் சந்திப்பு என்று

எல்லாவற்றிலும் மாற்றம்வரும். ஆனால் சிலது மாறாது. காலமும், கோலமும் நவீனமானாலும், அறிவும் ஆற்றலும் மேம்பட்டு வளர்ந்தாலும், உடையிலும் பேச்சிலும் மெருகு பெற்றாலும், உள்ளத்தாலும் இன்னும் பலவற்றினாலும் மாறாமலிருந்தான் தமிழ்ச்செல்வன்

தலைவருக்கு இப்போது தமிழ்ச்செல்வன் இளவயது மெய்க்காப்பாளனோ அல்லது இளம் போர்த் தளபதியாகவோ அல்ல. அவன் அரசியல் தலைவன். மக்களை வழிநடத்தும் மக்களின் தலைவன் | ஆனால் இவனோ இப்பொழுதும் அண்ணையின் குழந்தையாகவே தன்னை நினைப்பான். தன் திருமணத்தின்போது அண்ணை வரவேண்டும். ஆட்கள் வந்தால் அண்ணை வரமாட்டார். தமிழ்ச்செல்வனது திருமணச்செய்தியை நாம் கேள்விப்பட்ட, அதற்கிடையில் தமிழ்ச்செல்வனது கடிதம் திருமணஅழைப்பு என்றும் இல்லாது. செய்தியென்றும் இல்லாது வாழ்த்தும், ஆசியும் வேண்டி, சேதிசொல்லும் கடிதம் | மடல்கிடைத்து நாம் அங்குபோகையில் பாலாஅண்ணை வீட்டில் தலைவரின் முன்னிலையில் திருமணம்முடிந்து

சந்தர்ப்பமும் சரியாக அமையுவிட்டால், வனவள சத்தியின் இடத்தில் கூழ் - அதுவும் மட்டுவில் தலைவரின் கைவண்ணத்தில் கூழ் - நினைவுக்குவந்து ஆளை அங்கு இழுத்துப்போகும்.

ஆண்டின் முதலாம்நாள் - தன்மனதில் நினைத்த சிலவற்றை தலைவர் பகிர நினைக்க - எனக்குக் கிடைத்தது வாழ்ப்பு | தலைவரிடமிருந்து காலைவேளை அழைப்பு | தலைவர் தனதுஎதிர்பார்ப்புகளின்னை, எண்ணங்களின்னை எடுத்துச்சொல்கிறார். உரையாடலுக்கிடையில் செய்தி, "தமிழ்ச்செல்வன் பிள்ளைகளுடன் வந்துள்ளார்." தமிழ்ச்செல்வனது மகன் ஒளிவேந்தனது பிறந்தநாள். தலைவரின் ஆசிவேண்டி பெரியப்பாவிடம் பிள்ளைகளை அழைத்துவந்திருந்தான். திமீர்வருகை, பிள்ளைகளுக்குப் பெருந்தமனை உணவில்லை. பெரியவர்களின் உணவுதான். பேச்சுவாக்கில் தமிழ்ச்செல்வன் சொல்லிவிட்டார், "அலைக்கு இடியப்பம் அல்லவா விருப்பமில்லை, சாப்பிடமாட்டான்." ஆனால் பிள்ளையோ இடியப்பத்தை விரும்பிச் சாப்பிட்டான். "நாளுக்குவிடக்கூடாது" கேட்டு வாங்கிச் சாப்பிட்டான்.

"வீட்டில் அப்பா தாறு இடியப்பம் வேணை, இது பெரியப்பா தாறு நல்ல இடியப்பம்" என்றுசொல்லி தலைவர்

கூட்டுப்பயிற்சியின்போது கடக்கொடுத்த ஒரேயொரு ரவையை மையத்திற்குச் கட விபந்தார் பொன்னம்மாள். அது குருட்டாய்போக்கில் படடிருக்குமோ என்று அடுத்தது கொடுக்க அதுவும் மையத்தில்பட அடுத்தடுத்து ஒவ்வொன்றாகக் கொடுக்க அத்தனை ரவைகளும் மையத்தில்பட, "இனி உனக்கு ரவையில்கலை ஓட்டா" என பொன்னம்மாள் செல்லமாய், பெருமையாய் ஓடவிரட்டியதில் அடையாளம் காணப்பட்டான் தமிழ்ச்செல்வன்

அதன்பின்னர், பொன்னம்மாள் தலைவருக்கு தமிழ்ச்செல்வனை அறிமுகம்செய்ததும், சிலகால மருத்துவப்பணிகளின் பின்னர் தலைவரின் உதவியாளராக ஆனதும் பழையகதை. அடிப்படைப்பயிற்சி முகாமில் செய்யாத அல்லது செய்யாதவறிய உடற்பயிற்சிகளை தலைவரின் கவனிப்பில் செய்யவேண்டிவந்தது இன்னொரு பம்பல்கதை. பயிற்சிமுடித்து சொர்ணம், இம்ராள் ஆகியோரின் பொறுப்பிலிருந்த தலைவரின் மெய்க்காப்பாளர் அணியில் செயற்பட்டதுமாக இருந்த அவன் தலைவர் இந்தியாவிலிருந்து நாடு திரும்பியபோது யாழ்ப்பாணத்தில்.

1987 இன் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவிலிருந்து தலைவர் நாடுதிரும்பி, வேலைகளை நேர்பார்வையிட்டு ஏழும்குபடுத்திக்கொண்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் மகளிர் பிரிவானது

வரலாறாய் வாரடும் தமிழ்ச்செல்வன்

ச.வொட்டு

பாதிக்கப்பட்டிருந்த தமிழ்ச்செல்வன் உணவுண்ண தாமதிப்பது நல்லதல்ல என தலைவர் சங்கடப்பட்டு அவசரப்படுகிறார்.

தனக்கென தனியாக அவசரமாகத் தருவிக்கப்பட்ட உணவைப் பறக்கணித்து, "எமது வான்புலிகளைச் சிட்டுக்குருவிக்கு ஒப்பிடுவதா? அல்லது வண்ணத்துப் பூச்சிகளுக்கு ஒப்பிடுவதா?" எனத் தலைவரின் உரையை மீள எடுத்துச் சொல்லி பெருமிதமும் பாராட்டும் இழையோட வாய்புலிகளுடன் அன்பும், பம்பலுமாக தமிழ்ச்செல்வன் கேலி பேசுகிறார்.

கதைத்து - காத்திருந்து - உணவுண்டு பின்னரும் கதைத்திருந்தோம். நிகழ்வின் மகிழ்விலும், உணவின் கவையிலும் இருந்த உரையாடல் தலைவரைப் பற்றியும், அவரது பாதுகாப்பு, ஆரோக்கியமற்றவு என்பன பற்றியதாகவும் அமைந்து விடைபெற்றபோது நாம்

தம்வீட்டில் இருக்கிறார்கள் மாப்பிள்ளையும், பொம்பிள்ளையும்.

ஒருநாள் கடற்கரையில் கடலலை கால்தொட பேரலையின் சத்தத்தில் பயந்துபோனான் குழந்தை | "ஐயோ பெரியப்பா" என்றுசொல்லி தலைவரைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டாளாம் தமிழ்ச்செல்வனின் மகள் அலை | "என்னடா உன்னை மகள் அலை கடலலைக்குப் பயப்படுகிறாள்" என பம்பலாய் சொன்ன தலைவரின் வார்த்தை தமிழ்ச்செல்வனுக்கு வேதம் - சவால் - செய்தி. சிலநாட்கள் கழித்து ரேகா சொன்னான், "அலைக்கு இப்போ வீட்டில் கிணற்றுடித் தொட்டியில் நீர்நிறைத்து நீச்சல்ப்பயிற்சி நடக்குது."

உலகத்திற்குத் தமிழ்ச்செல்வன் பிடிக்கொடுக்காத இராசத்திரி. கதைத்துப்பேசி வாகாக உரையாடக் கூடிய ஆற்றலுள்ள பெரியமனிதன். ஆனால் இவனோ இந்தியஇராணுவ காலத்திலும், ஆணையிறவுக் களத்திலும், இன்னும்பல களங்களிலும் கழன்றாடிய போராளி. எம்விடுதலைக்கு வழிவிடாது எம்மக்களைக் கொன்றுதவிக்கும் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மீது வெஞ்சினம் கொண்ட அதேபோராளி.

தமிழ்ச்செல்வன் தங்கள்பக்கம் வருகிறார் என எங்காவது ஓரிடத்தில் அல்லது ஒருமுகாமில் தடல்புடல் உணவு தயாராகியிருக்கும். ஆனால் இவனோ இந்தியன் ஆயிக்காலத்தில் அம்மை வருந்தக்காரரைச் சுகமாக்கித் தருகிற ஆச்சியிடம் - மந்துவில் ஆச்சியிடம் - பழஞ்சோற்றுக்குமுடியலுக்குப் போயிருப்பான்.

முகக்கியசந்திப்பில் வெளிஆட்கள் வந்துபேசி, பேசிமுடித்து

உணவுநேரம் | ஆடம்பர மேசையில் அறுகவை உணவு காத்திருக்கும். கதைக்க இனி வீட்டம் இல்லைபென்ற நிலையிலிருந்து.

பிள்ளையைக் கொஞ்ச தமிழ்ச்செல்வனின் புன்சிரிப்பு அசட்டுச்சிரிப்பாகி, "இனி இடியப்பம் அவிக்கவும் இல்லைதான் பழகவேணும்" என்று சொல்லிச்சிரித்தான்.

எல்லாம் சரிதான் தலைவருக்கு விட்டுக்கொடாமல் தமிழ்ச்செல்வன் போட்டிக்கு நிற்கும் வேளையும் ஒன்றுண்டு. அது கைத்துப்பாக்கிச் சூட்டுக்களம்.

தலைவர் சுருவார். அநேகமாய் ரவைகள் பத்தும் பத்தில்(மையம்-புள்) பரும். சிலவேளை ஒன்பது அல்லது எட்டு ரவை மையத்தில்பட்டு மீதிவை சற்றுவிக்கிப் பட்டுவிட்டால் தொடங்கும் போட்டி.

"நீ ஒருக்கா கூட்டுப்பார்" என்று தமிழ்ச்செல்வனை அழைக்க, சிலவேளைகளில் அவன் பத்து ரவையையும் மையத்திற்குச் சூட்டு துப்பாக்கியில் பிழையில்லை என்று நிரூப்பான்.

அடுத்தகற்றில் நான் சுருகிறேன்பார் என்று தலைவர் தயாராக, கைத்தடியைப் பின்பக்கமாக முட்டுக்கொடுத்து காலை நிலத்தில் ஊன்றி தமிழ்ச்செல்வன் போட்டிக்குச்சூட களைகட்டும் போட்டி. அலெக்ஸ், ஆதவன் (கடாபி) என சூட்டுவிற்பன்னர்களுடன் களைகட்டும்போட்டி | இருள் சூழ்ந்தவேளையில் முடிவதும், அல்லது இருள் சூழ்ந்தபின்னரும் மீன்குழி வெளிச்சத்தில் தொடர்வதுமாய் நடந்துமுடியும் போட்டி |

தமிழ்ச்செல்வன் அடிப்படைப்பயிற்சி முகாமில் அடையாளம் காணப்பட்டதே அவனது சூட்டுத்திறனால் என்பர். உடற்பயிற்சியில் எல்லோரும் ஒப்பப்பயிற்சி செய்ய, பயிற்சிப்பொல்லுடன் நடந்தே மைதானத்தை வலம்வருவார் தமிழ்ச்செல்வன். பயிற்சியிறைவு நாளன்று

“சுதந்திரப்பறவைகள்” எனும் பெயரில் அரசியல், சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தது. மகளிர் பிரிவினருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவப்பிரிசுகளை வழங்க முடிவெடுத்தபோது அதற்காக தலைவரின் நெறிப்படுத்தலில் ஆரம்பப்பணிகளை முன்னெடுத்தது தமிழ்ச்செல்வன்தான்.

தென்மராட்சிப் பொறுப்பாகவிருந்த கேடில்சின் வீரச்சாவைத் தொடர்ந்து தென்மராட்சிப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டதில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டது தமிழ்ச்செல்வனது ஆளுமையும், அறிவும், அதிகாரமும் உயர்ந்து முன்னிற்போதும் உள்ளிருந்த ஆதார அளவாகவேயிருந்தான். அதுவே தமிழ்ச்செல்வன்தான் பெருமை!

இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்காலம். நாம் திட்டமிடுவதற்கு அவகாசம் எதைபோல எமக்குத்தராத திவ்நெருக்குதல். தேசத்தின் விடுதலைக்கான புற்றுறுதி, எதற்காகவும் விடுதலைப்போராட்டத்தை விட்டுக்கொடுக்காமல் இருப்பதை மட்டும் - முன்னிறுத்திய முடிவுகள்.

யாழ்ப்பாணம் - கொக்குவில்| எமது தலைவர் தங்கியிருந்த வீட்டிலேயே அவரைக் கொன்றுவிடும் முடிவில் தரையிறங்கினர் இந்திய இராணுவ அதிரடிப் பராத்ருப்பினர்!

இன்னொரு தளத்தில்நின்ற விடுதலையை வழிநடாத்தவேண்டியது தலைவரின் கட்டாயமானது.

பெரும்படைமுற்றுகை| ஏதாவதொரு ஊருக்குள் தலைவரின் குடும்பம் சுற்றிவளைக்கப்பட இன்னொரு ஊருக்குள் அதேமாதிரி தமிழ்ச்செல்வனும் அகப்பட்டிருப்பான்.

இந்தநேரம் பார்த்து அந்தப்பகுதியில் இந்தியப்பத்திரிகை நிருபர்கள் இருவர் ஆண்-பெண்ணாக நடமாட, அது தலைவரும், அவரது மனைவியும்தானென எண்ணி இந்தியப்படை தம்தேடுதலை உச்சமாதக் தலைவரின் குடும்பத்தினர் பட்டபாடு கொஞ்சமல்ல.

மதியக்காலம், பிள்ளைகளும் தங்கியிருந்த வீட்டின் தகவலறிந்து சென்றனர் இந்தியப்படையினர்| ஆட்களைப் பிடிக்கமுடியாவிட்டாலும் உண்மையான தகவலொன்றை அறிந்துவிட்டனர்.

தலைவரின்மகன் குழந்தை துவாரகா நோயுற்றிருந்த தகவல் அது| அவசரமருத்துவஉதவி தேவைப்பட்ட தீவிரநோயுற்ற பிள்ளையும், தாயும் தப்பிவிட்டதை அறிந்த படையினர் செய்தி வெளியிட்டிருந்தனர்.

வயிற்றோட்டத்தால் மகன் துவாரகா இறந்துவிட்டதாக இந்தியா வெளியிட்ட செய்தியின் உண்மை - பொய் தெரியாத கலங்கிநின்றது தேசம்| எல்லோருடனும் எல்லாததொடர்புகளும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நேரமது| பலநாட்கள் கழித்து தமிழ்ச்செல்வனின் சிறுகடித்தகுறிப்பிலேயே தன்மகன் உயிருடன் இருப்பதை அறிந்தார் தலைவர்.

அக்காலம், பிள்ளைகளும் மட்டுவில் சென்றுபின்னர் காணிக்கைஅண்ணரின்

காத்திருப்பான் தமிழ்ச்செல்வன்| அவன் அவர்களைச் சந்திப்பதும் பிரச்சனை| அவர்களை அடையாளம் காட்டுவதாய் அமைந்துவிடும். விலகியே இருப்பான். ஆனால் விலகாமல் இருப்பான்.

“தமிழ்ச்செல்வன் வீரச்சாவடைந்த வேளையில் அலெக்ஸ் போல்” - அந்தக் காலத்தில் அவனது நம்பிக்கைக்குரிய போராளி வின்சன் - கெக்காதரன் மாஸ்ரரின் மகன் - மட்டுவில் சென்று மதியக்காலமும், பிள்ளைகளையும் பார்த்துவிட்டு வரவேண்டும்.

இப்போது வந்துசேர்ந்திருக்க வேண்டுமே? காணவில்லையே? வின்சனுக்கு என்னவானது? அக்காவிற்கு, பிள்ளைகளுக்கு என்னவானது? நெஞ்சுபதற அன்று தமிழ்ச்செல்வன் மனை துடித்து நின்றதை இன்று மறக்கமாட்டார்கள் அவனது நண்பர்கள்.

ஆன்மாரி ஆள்விட்டு - அங்கும், எங்கும் விசாரித்தபோது வந்தது வின்சனின் வீரச்சாவுச் செய்தி!. மட்டுவில் செல்லப்பிள்ளையார் கோயிலடி சிலுவில் வயல்வெளியில், மதியக்காலம், பிள்ளைகளும் தங்கியிருந்த வீட்டுக்கு அருகில் கிடந்தது வின்சனின் வித்துடல்கூடி இந்தியப்பத்திரிகை நிருபர் அனீதா பிரதாப் எழுதிய “இரத்தத்தீவு” (Island of Blood) எனும் நூலில் குறிப்பிடப்படும் வின்சன் இவராவார்.

அக்காலமும், பிள்ளைகளையும் காணிக்கை அண்ணரின் வீட்டுகில் இருந்த நடராசா ஐயாவின் வீட்டில் - மட்டுவில் மகேஸ் வீட்டில் - சந்தித்துவிட்டு திரும்பி வேளையில் இந்தியப்படை எதிர்கொண்டது தப்பும் முயற்சியும் முடியாமல்போக, சயனைட் அருந்தி தலைவரின் குடும்பத்தையும், தமிழீழத்தின் மானத்தையும் காத்து தன்னுயிர் கொடுத்து நின்றான் வின்சன்.

வின்சன் வீரச்சாவடைந்த சோகமும், தலைவரின் குடும்பத்தைப் பாதுகாத்து விட்டான் என்ற நிம்மதியுமாக, அன்றைய தமிழ்ச்செல்வனின் உணர்வுகள் - அவனது நினைவில் அழியாதவை.

இவ்வேறுவழியில்லை என்றானபோது குழந்தைகளைத் தனியாக வேறிடம் அனுப்புவதென்றும், தாயாரை தனியே நகர்த்துவதென்றும் முடிவானது. “தாயும் - இருபிள்ளைகளும்” என்ற அடையாளத்தைநோக்கி வேட்டையாட அலையும் இந்தியப்படைகளிடமிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற இந்தமுடிவு தவிர்க்கமுடியாததானது.

இந்தியப்படை ஆழ்ந்துநிற்க கச்சாய் - புங்கம்பிள்ளையார் கோயிலடிக்கரையில் கந்தண்ணை ஒழுங்குசெய்த மரத்தோணியில் ஏற்றி மதியக்காலவை சேர்ந்ததில்மட்டு பொறுப்புக்கொடுத்தார்கள் தமிழ்ச்செல்வனும் அவனது அணியினரும்.

தென்மராட்சியில் இந்திய இராணுவத்தினருக்கு முகம் கொடுக்கத்தக்க, புட்போடப்பட்ட போராளிகள் பலர் தமிழ்ச்செல்வனின் அணியில் இருந்தனர்.

தலைவரின் குடும்பம் தென்மராட்சியிலிருந்து இடம்மாறிய பின்னும் அங்கு புலி அணியினரைத் தேடிய பாரதப்படையினர் பாவம், பட்டபாடு கொஞ்சநஞ்சமல்ல.

மிருகவில்லை தினேகடன் பரணியும், அம்மாவும், மகேந்திரமும் நிற்பதாய் தேடிப் போவார்கள். எல்லாச் சோதனையும் முடிந்து ஊர்ச்சனத்தை விட்டிருந்த அனுப்பிவிட்டு படையினர் முகாம் திரும்புவேளை, சுற்றிவளைப்புக்குப் போகாத குடுகுடி ஆச்சியின் சோற்றுக்கு குழையல் உருண்டையில் பசிபோக்கிக்கொண்டிருப்பார்கள் இவர்கள்.

மட்டுவில் புலிகள் நிற்பதாக அறிந்து ஊரை வளைத்திருப்பர் இந்தியப் படையினரும், அவர்தம் கைக்கலிகளும், வயலிற்கு வேலைசெய்யும் கணவனுக்கு என்று சொல்லி அந்த அம்மா கொண்டுபோன கஞ்சியைக் குடித்துக் கண்பனிப்பர் குணாவும், பாப்பாவும்.

மந்துவில் ஆஞ்சியும் (இளம்பருதி), ரவி அண்ணையும் அப்போதும் கூடநிற்பதைத் தெரிந்துதான் பெரும் படையாய்ப் போனார்கள் இந்தியப்

படையினர். வீதியின் முன்புறத்துச் சிறுவனும், தோட்டத்துப் பெரியவரும் முன்னரே சொன்னதால் சேற்றுநிலத்தை கண்ணாட்புறங்களுக்கு இறங்கி - இந்தியப் படையை ஏமாற்றி - வலுவர்கள் இவர்கள்.

சாதாரண கிரிக்கெட் விளையாட்டில் பாசில் தானிடம் தோல்வியடைந்து போனமைக்காகவே தமிழர்களைக் கொல்வதற்காக பிரங்கிகளை இயக்க உத்தரவிடும் இந்தியப்படை அதிகாரிகள் போராளிகளிடம் ஏமாந்தால் விட்டுவிடுவார்களா என்ன?

போராளிகள் தப்பிவிட்டதனால் ஏற்பட்ட களையும், கோபமும் எம்மக்கள் மீது திரும்பும்.

இந்தியப்படையினரால் எமதுதாய்நாடு முழுவதும் பட்டபாட்டிற்கு தென்மராட்சியும் விதிவிலக்காகவில்லை.

எந்தவொரு புத்தமுனைப்பில்லாத சூழல். சாவகச்சேரி நகர்த்து நவீனசந்தை. 1987 ஒக்டோபர் 27 பகல் - பட்டப்பகல் - பதினொரு மணி| சந்தையில் திரளாகக் கூடிநின்ற எம்மக்கள்மீது உலங்குவானூர்தி மூலம் குண்டுவீசி ஆரம்பித்தது தென்மராட்சிக்கான படுகொலைப்படலம்.

காலை சாவகச்சேரி சந்தையில், அங்கேயே அன்றிரவு பஸ்ஸில், நணாவில், கைதடியில், பணையில், மிருகவில்லை என தென்மராட்சியின் நிலமெங்கும் எமதுமக்களது குருத்திதெரிக்க வைத்தனர் இந்தியப்படைகள்.

எங்களது நாட்டிற்கு ஏனீவர்கள் வந்தார்கள்? ஏன் எம்மக்களை கொல்கிறார்கள்? என்ற வினாக்களுக்கு விடைதெரியாமலேயே சாகும் எமதுமக்களுக்காக அழுது கொதிப்பார்கள் தமிழ்ச்செல்வனும், அவனது தோழர்களும்.

அவர்களது கொதிப்பும், துடிப்பும் இந்தியப்படையினருடனான களங்கனில் வெடிக்கும்.

இந்திய இராணுவ காலத்தின் 1988 இன் நிற்பகுதி| மணலுறுங்கு கால்டிலிருந்த தலைவர் என்னிடம் யாழ்ப்பாணம் பாராளுப்பதித்தது வழியனுப்பிவைத்தார். தலைவரின் சொற்படி வல்வெட்டித்துறையில் எமது பாதுகாப்பினை அமைத்துக்கொண்ட பின்னர், நாம் ஆயுதஅணியாகச் சென்றது தென்மராட்சிக்குத்தான்.

தலைவரின் குடும்பம் தென்மராட்சியிலிருந்து இடம்மாறிய பின்னரும் அங்கு புலி அணியினரைத்தேடிய பாரதப்படையினர் அவர்தம் கைக்கலிகளும், வயலிற்கு வேலைசெய்யும் கணவனுக்கு என்று சொல்லி அந்த அம்மா கொண்டுபோன கஞ்சியைக் குடித்துக் கண்பனிப்பர் குணாவும், பாப்பாவும். மந்துவில் ஆஞ்சியும் (இளம்பருதி), ரவி அண்ணையும் அப்போதும் கூடநிற்பதைத் தெரிந்துதான் பெரும் படையாய்ப் போனார்கள் இந்தியப் படையினர். வீதியின் முன்புறத்துச் சிறுவனும், தோட்டத்துப் பெரியவரும் முன்னரே சொன்னதால் சேற்றுநிலத்தை கண்ணாட்புறங்களுக்கு இறங்கி - இந்தியப் படையை ஏமாற்றி - வலுவர்கள் இவர்கள். சாதாரண கிரிக்கெட் விளையாட்டில் பாசில் தானிடம் தோல்வியடைந்து போனமைக்காகவே தமிழர்களைக் கொல்வதற்காக பிரங்கிகளை இயக்க உத்தரவிடும் இந்தியப்படை அதிகாரிகள் போராளிகளிடம் ஏமாந்தால் விட்டுவிடுவார்களா என்ன? போராளிகள் தப்பிவிட்டதனால் ஏற்பட்ட களையும், கோபமும் எம்மக்கள் மீது திரும்பும். இந்துயப்படையினரால் எமதுதாய்நாடு முழுவதும் பட்டபாட்டிற்கு தென்மராட்சியும் விதிவிலக்காகவில்லை. எந்தவொரு புத்தமுனைப்பில்லாத சூழல். சாவகச்சேரி நகர்த்து நவீனசந்தை. 1987 ஒக்டோபர் 27 பகல் - பட்டப்பகல் - பதினொரு மணி| சந்தையில் திரளாகக் கூடிநின்ற எம்மக்கள்மீது உலங்குவானூர்தி மூலம் குண்டுவீசி ஆரம்பித்தது தென்மராட்சிக்கான படுகொலைப்படலம். காலை சாவகச்சேரி சந்தையில், அங்கேயே அன்றிரவு பஸ்ஸில், நணாவில், கைதடியில், பணையில், மிருகவில்லை என தென்மராட்சியின் நிலமெங்கும் எமதுமக்களது குருத்திதெரிக்க வைத்தனர் இந்தியப்படைகள். எங்களது நாட்டிற்கு ஏனீவர்கள் வந்தார்கள்? ஏன் எம்மக்களை கொல்கிறார்கள்? என்ற வினாக்களுக்கு விடைதெரியாமலேயே சாகும் எமதுமக்களுக்காக அழுது கொதிப்பார்கள் தமிழ்ச்செல்வனும், அவனது தோழர்களும். அவர்களது கொதிப்பும், துடிப்பும் இந்தியப்படையினருடனான களங்கனில் வெடிக்கும். இந்திய இராணுவ காலத்தின் 1988 இன் நிற்பகுதி| மணலுறுங்கு கால்டிலிருந்த தலைவர் என்னிடம் யாழ்ப்பாணம் பாராளுப்பதித்தது வழியனுப்பிவைத்தார். தலைவரின் சொற்படி வல்வெட்டித்துறையில் எமது பாதுகாப்பினை அமைத்துக்கொண்ட பின்னர், நாம் ஆயுதஅணியாகச் சென்றது தென்மராட்சிக்குத்தான்.

தலைவரிடமிருந்து மனைவியாரும், பிள்ளைகள் இருவரும் பிரிந்து, தனித்திருப்பது தவிர்க்கமுடியாத தானபோது அவர்களைப் பாதுகாக்கப் பொறுப்பேற்றது தமிழ்ச்செல்வன். ஆரம்பசிலநாட்கள் அவன் ஒழுங்குசெய்துகொடுத்த வீடுகளில் மாறிமாறி நின்றபோதும், இந்தியப்படை வெறியாட்டமாய் மக்களை அச்சுறுத்தி, தலைவரது குடும்பமென குறிப்பிட்டு தேடத்தொடங்கி மதியக்காலம், பிள்ளைகளும் மிகவும் சிரமப்பட்டனர்.

மூன்றுவயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் இருவருடன் தம்மேயே குறிவைத்தநடந்த பெரும்தேடுதல்களில் சரியான உணவுமின்றி வீடுகளில், வயல்களில், ஆளில்லாக்காணிகளில் என்று அவர்கள் அக்காலப்பகுதியில் ஆருமின்றி அழைப்பில்லை வந்தது. எல்லாஊரையும் ஒரேவேளையில் வளைக்கும்

வீட்டடியைச் சுற்றியேசுழலும் தமிழ்ச்செல்வனின் மனை| எம்நாட்டின் தலைவரின்வீட்டான காப்பாற்றித்தந்த பெருந்தகை காணிக்கைஅண்ணர்| தலைவரது மனைவியும், பிள்ளைகளும் அங்கேதான் நிற்கிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தித் தெரிந்தபின் அவர்களை நோக்கிய இந்தியத்தேடுதல் அதிதீவிரமானபோதும் நெஞ்சுரத்தடல் கைகொடுத்த நாட்டுப்பற்றாளர் அவர்| தமது தேடுதலிலிருந்து தலைவரது மனைவி, பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றி அனுப்பியது அவர்தானென்று தெரிந்தபோது இந்தியப்படையினர் தமது கைக்கலிகளை ஏவிவிட்டு காணிக்கை அவர்களைச் சுட்டுக்கொன்றிருந்தனர்.

கிராமத்துச் சுற்றிவளைப்பில் இந்தியப்படை முற்றுகைக்குள் மதியக்காலம், பிள்ளைகளும் - முற்றுகைக்கு வெளியே நெஞ்சுபதற்கு

யாழ்ப்பாணம் ஸ்டாம்ப்டிங் போது தலைவர். "வல்வெட்டித்துறை"யில் நின்றுகொண்டு செயற்படு, அங்கேயுள்ள சமம் உனக்குப் பாதுகாப்பைத்தரும்" என்றும், புதியவர்கள் வந்தால் இலகுவாக அடையாளம் காணக்கூடியபடியாக அவ்வூரில் புலியியல், சமூக அமைப்பின்மை போன்றவிடயங்களைச் சொல்லித்தந்து வழியனுப்பினார். அவ்வேளையில் உடனிருந்த கிட்டண்ணை "வல்வெட்டித்துறைக்குப் போகவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அதற்குப்பிறகு நீ போய் தினேசைப் பிடி" என்றார். அதாவது தினேசை உங்களுடன் ஒத்துழைப்பான் என்பதும், தென்மராட்சியின் பெரும்தென்மைவார்களும், மாஞ்சேரலைகளும், புதர்க்காடுகளும் நல்லபாதுகாப்பைத்தரும் என்பதும் கிட்டண்ணையின் கருத்தாக இருந்தது. அங்கு தென்மராட்சியில் நாவுற்குழியிலிருந்து பனைவரை இருந்த அனைவரையும் மிருகவிலில் ஒன்றாக்கித்தந்தான் தினேசை. தென்மராட்சி அணியினரின் கைத்தப்பாக்கிகளுக்கும் ஒப்புகொடுத்து பெரியகருகலன்களுக்கு (றையின்கள்) மாறினோம். அணியினோம்.

தென்மராட்சி - மந்துவிலில் சிலகாலமும், வரணியில் ஏதோவொரு இந்துக்கோயிலின் அருகாமையில் - அதற்கு பொற்கோயில் என பெயரிட்டு - பலமாதகாலமுமாக அணியாய் தளமமைத்துச் செயற்பட்டோமென்றால் அது தமிழ்ச்செல்வனது தளம். வரணியூரில் எமதுதேவைக்கு வசதியாக, வாசக உணவுசெய்து தருவதற்கும், ஊர்ப்புதினம் பார்த்துச் சொல்லவழமாக விநாயகத்தை நியமித்து, தன்னுடன் நின்ற குணா, குணத்தார், செல்வராசா ஆகியோரை ஆமிபார்த்துச் சொல்ல காவல்விட்டு, ஆக்சி(இளம்பருதி), ரவியண்ணை, விநாயகம், ரவி, டானியல், ரட்னா என தனது ஆளணியை என்னோடுநிற்கவிட்டு தளமமைத்துத் தந்தான் தினேசை.

தென்மராட்சியில் தமிழ்ச்செல்வனது அணியினரது வீரம்செறிந்தநாட்கள். வீரம் மட்டுமல்ல போரிடுவதில் போட்டியும், நகைச்சுவையும் கலந்திருந்த மறக்கமுடியாத நாட்கள் அவை. வடமராட்சி நெல்லியடியில் டேவிட்டின் அணி பிறண் இலகுவை இயற்றித்துப்பாக்கி ஒன்றைக் கைப்பற்றினிட்டது. மகேந்திரியிடமிருந்து சிலநாட்களில் பெருமித்ததடன் தொலைத்தொடர்பு நடைபெசியில் ஒருசெய்தி. குணாவின் அணி கனகம்புரியடியில் பிறண் இலகுவை இயற்றித்துப்பாக்கி ஒன்றை எடுத்துள்ளன. தினேசை என்றபெயர் எதிரிகடும் தெய்யுமென்பதால் அவனோடு எப்போதுமிருக்கும் மகேந்திரியின் பெயரில்தான் தமிழ்ச்செல்வனின் தொடர்புபடும்.

தமிழ்ச்செல்வனது திட்டப்படி வாகனமொன்றில் சென்றுஅணி வெற்றிகரமான தாக்குதலைச் செய்திருந்தது. தக்காளி என்ற உறுப்பினர் பெண் உடையில் சென்றிருந்தார். பொய்ப்பிணை உருப்புபோட்டு தக்காளி நடந்ததையும், தக்காளியை பெண் என நினைத்து எதிரிகள் ஏமாந்ததையும் கதைக்க வெளிக்கிட்டால் சோறுதண்ணி தேவையிலலை.

நுணாவிலிலும் இப்படித்தான் கண்ணிவெடி வைக்கமுற்பட்ட அதை இந்தியப்படை கண்டுபிடித்துவிட்டது.

அப்போதைய கண்ணிவெடிபுணர் பரணியை களத்திறுக்கிவிட்டான் தமிழ்ச்செல்வன்.

கண்ணிவெடியை வைத்துவிட்டு

வந்ததையும், எதிரிகடும் தகவல்சொல்பவர் இவராகவும் இருக்கலாம் என்று நம்பிய ஒருவரிடம், "கண்ணிவெடி வைத்திருக்கு. ஒருவரிடமும் சொல்லவேண்டாம். கொஞ்சம் விலகியிருங்கோ கவனம்" எனச் சொல்லிவிட்டு வந்ததையும், மேஜர் தாப்பா

“ தினேசை பின்வாங்க மறுக்கிறார் என்று நடைபெசியில் செய்திவந்ததும், வரமாட்டின் வரமாட்டின் என்று குழறுக்குழறு ஆளைக் குண்டாக்கட்டாய்த் தூக்கிக்கொண்டுவந்து சேர்த்ததும் மாறாதநினைவுகள். களத்தில் தனது ருசுவயீரவைத்துவைத்த ரவைவயின் வலியையும் உணராது ரவைபட்டசேதெரியாமல் அவனைக் கட்டிவைத்துத்தான் என்ன? இதனை விளங்கிக்கொண்டால் தான் துயிழை அரசியலுக்கான துயிழ்ச்செல்வனின் குகைமையை விளங்கிக்கொள்ளலாம். ”

என்ற அதிகாரியும், இன்னும் பலபடையினருமாக குழந்துவந்து எடுக்காதனைச் செய்யவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அதனை அந்தக் கண்ணிவெடி செய்துமுடித்ததையும் அதாவது எடுக்கவெடித்ததையும் ஆறும் போது அந்தஇடம் கலகலத்துக் கூறும்.

“சாரங்கட்டிய ஸூரியென்று எதிரிநாடு சொன்னதனால், சாரத்தமைநற்றி ஸ்லோரும் காற்சட்டைகளுக்கு மாறுவோம்”, கதைத்துவிட்டோம். “ஜீன்சிற்கு மாறவிரும்புவோர் வாருங்கள்” என்றுசொல்ல அங்கிருந்தஅணியில் கையை உயர்த்தியவர்கள் இரண்டுபேர்தான் | கொஞ்சநாட்களாக ஜீன்ஸ்போட கையை உயர்த்தியவர்களைப் பார்த்து ஒரு சிரிப்பு - அறுவை - பகிடி | இன்னும் கொஞ்சநாள் கழித்து ஜீன்ஸ் போடாமல் சாரத்துடன் திரிபவர்களைப் பார்த்து அதே சிரிப்பு - அறுவை பகிடி

ஆமி ஒருமுறை கலைக்க, அங்குநின்ற ஏழுட்டுப்பீர் ஒன்றாகஒரு ஒருவரின் ஒருவராய் ஓடிய எல்லோரும் இரும்புப்படை ஒன்றை பாதுகாபுட்டு ஏறிக்காந்து பாய்ந்தோடு உயரமுறையுடியாத கடைசிஆள் பதறிபோய் தள்ளி டடலை முன்னே திறந்துதான் இருந்ததாம்.

கச்சாய் ரோட்டுப்பக்கமோ அல்லது அந்தப்பகுதியில் எங்கோவோர் இடத்தில் கந்தண்ணையைக் கட்டிப்பிடித்த ஆமியை தோளிலிருந்த துவக்கால் அப்படியே கட்டுச்சாய்த்துவிட்டு எதிரியின் இந்தத் தன்உடலெல்லாம் தோய, திரும்பிப்பார்க்காமல் ஒருஒட்டமாய் ஓடிவந்ததை சொல்லும்போதும் அந்தஇடமெல்லாம் சிரிப்பில் அதிரும்|

தமிழ்ச்செல்வன் மற்றும் தென்மராட்சி அணியெல்லாம் நாமிருந்த பொற்கோயில் தேடிவந்தால் பம்பலில் கலகலப்பில், சிரிப்பில் அதிரும் எமதிடம். என்னுடன் அணிகளுக்குப் பெறுப்பாகவிருந்த செல்வராசா மாஸர் - குளிக்கும் நேரம்தவிர மற்றநேரமெல்லாம் தன்னுடலில் இருக்கும் ரவைக்கூடுதாங்கியை (கோலசர்) கழற்றமுடிக்கும் செல்வராசா மாஸர் - வந்தது முறைப்படுவார். “இவர்கள்

வந்தால் ஒரு சிரிப்பும்சத்தமும். சொல்லக்கேட்கிறார்கள் இல்லை” என.

நடேஸ், பாபுவின் வீரச்சாவிக்குப் பதிலடித்தாக்குதல். இந்தியப்படைகளுடன் சேர்ந்து எமதுமக்களைக் கொன்றுகொண்டிருந்த கைக்கூலிகள் மீது புகையிரதிரையைத்தடியில், சங்கத்தானையில், உசனில் என பற்பல தாக்குதல்கள் நடந்திருந்தன. மேலும் ஆங்காங்கே இந்தியப்படையை எதிர்கொண்டு கட்டடும். தேடிப்போய்ச் சுட்டதுமள பல தாக்குதல்கள் இருந்தாலும்கூட தென்மராட்சியில் தமிழ்ச்செல்வன் அணிக்கு மகுடமாய் அமைந்தது மிருகவிலில் அமைந்திருந்த

இராணுவதிரையைத் தாக்கி அழித்ததுதான்.

● ● ● மிருகவிலில் - கண்டிவிதி நெடுஞ்சாலையில் - தேவாலயகற்றாடலில் அமைந்திருந்தது இந்தியப்படைநிலை| மேஜர் சிறி சாரதியாக வர, ரூபனை நடுவிலிருந்தி கைகளில் குண்டுகளேந்தி வெள்ளைச்சட்டை அணிந்து, வயதானவர்போல் தலைப்பாகைக்கட்டுடன், வஞ்சினம்பொங்கும் நெஞ்சுடன் முன்னிருக்கையில் அமர்ந்துசென்றான் தமிழ்ச்செல்வன் | அவனது தலைமையில் பாரஊர்தியொன்றில் சென்ற எமது அணியினரின் தாக்குதலை இந்தியப்படை எதிர்பார்க்கவில்லை. நாம் எதிர்பார்த்திருந்ததை விடவும் படைபினரது எண்ணிக்கையும் அதிகம்தான் | நல்லவேளையாக பக்கஉதவியாக ஈருருளிகளில் சென்ற ரவியண்ணை, ரேகா, பாப்பாவையும் உட்படுத்திய அம்மனின் அணியும் இன்னொரு பக்கத்தால் தாக்குதலைத் தொடுக்க | வெற்றி எமதானது.

நாம் தக்கியிருந்த பொற்கோயிலுக்கு நெஞ்சில் படுகாயமாடந்த ராசுலனுடன் சேர்ந்துவந்தது வெற்றிச்செய்தியுடன் கப்டன் கில்மனின் வீரச்சாவும், வீத்துடல் விடுபட்டுவிட்டதென்று சோகச்செய்தியும் | எமதுதரப்பில் கப்டன் கில்மன் வீரச்சாவடைய, ராசுலன், பரணி, வீமன் ஆகிய மூவர் காயமாடந்த அத்தாக்குதலில், அங்குநின்ற தமது நாளுக்கு அணியினரில் ஒரு அணியினர் முழுப்பேருமே ஒரு ரவைகூட திருப்பிக்கடமுடியாமல்

இறந்துபோனதையும், மற்றைய அணியில்கூட ஒருவர்மட்டும் தப்பமுடிந்ததையும் சீர்தேன்பாண்டே என்ற இந்திய இராணுவஅதிகாரி “யாழ்ப்பாணம் - இடபணி” (Jaffna Assignment) என்ற நூலில் விபரிப்பதிலிருந்தே தாக்குதலின் தீவிரத்தையும், திட்டத்தின் துணிகரத்தையும் புரிந்துகொள்ளலாம். அதில்கூட ஒரு வீரச்சாவு மற்றும் சிலகாயத்துடன் பெரியவெற்றி

கிடைத்துவிட்டதனாலும், பிறண் இலகுவை இயற்றித்துப்பாக்கி உட்பட பல ஆயுதங்கள் கைப்பற்றப்பட்டதனாலும் நாம் பெருமையும், மகிழ்ச்சியும்

அடைந்தோம். இவர்களின், அதாவது தினேசை அணியினரின் கவலை என்னவென்றால் “கால்கஸ்ரோ” அதாவது கவிடன் நாட்டின் போர்பஸ் என்ற நிறுவன வழவமைப்பான உந்துகணைசெலுத்தியை கைப்பற்றமுடியாமல் போனதுதான் | “சனியன் கால்கஸ்ரோக்காரன் ஓடிவிட்டானம்மான்” என்பான் தமிழ்ச்செல்வன்.

மிருகவிலில் நண்பர்களான இளைஞர்களைப் பிடித்து இந்தியப் படைபினர் சுட்டுக்கொன்றிருந்தனர். அதிலொருவர் சிவஞானசுந்தரம் - சிவரஞ்சன் என்பவர்.

அக்காலப்பகுதியில் இந்தியப் படைபினர் அப்பாவி இளைஞர்களை இவ்வாறு கொல்வது அவர்களுடைய வழமையான நடவடிக்கையாகவே இருந்தது.

இதில் வழமையிலல்லாமல் நடந்தது என்னவென்றால் படுகொலைக்குள்ளான இளைஞனது அண்ணான சிவசோதி தமிழ்ச்செல்வனைச் சந்தித்ததுதான்.

மாணவனாக இருந்த தனதுதம்பியின் படுகொலைக்காக பழிவாங்கத் துடித்துக் கொண்டிருந்தான் சிவசோதி என்ற இளைஞன்.

அவனைத் தயார்செய்து, இந்தியப்படையினரது பலவீனமான நிலையைக் கண்டறிந்து, வேவுபார்க்க வென கற்பித்து அந்தத் தாக்குதலுக்கான திட்டத்தைத் தானே தயாரித்ததுடன், தானே நேரடியாக தலைமைதாங்கிக் களத்தில் இறங்கினான் தமிழ்ச்செல்வன் | அதுவழமல்லாமல் தனதுகருகலை வேறொரு போராளியிடம் கொடுத்துவிட்டு கையெறிக்குண்டுகளுடன் எதிரியின் பிறண் இலகுவை இயற்றித்துப்பாக்கி (LMG) நிலைக்குள் பாய்ந்துசென்று, அதனைச் செயலிழக்கச்செய்ததுவடன் தனதுகருகலைப் பெற்றுத்தாக்குதல் செய்தான்.

பதினந்து பேரளவில் பங்குகொண்ட இந்தத்தாக்குதலில் தமிழ்ச்செல்வனுடன் பரணி, சிறி, ரூபன், வீமன், கந்தண்ணை, செலரன், ராசுலன், சேது, அம்மா, ரவி, அண்ணை, ரேகா, பாப்பா ஆகியோருமிருந்தனர்.

தனதுசகோதரனது படுகொலைக்குப் புரிவாங்கவென இயக்கத்தைத்தேடி தமிழ்ச்செல்வனைச் சந்தித்த சிவசோதி, பின்னர் சிறந்தபோராளியாக, ஆற்றலுள்ள வேவுவீரனாக தமிழ்ச்செல்வனால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டான்.

நன்கு அறியப்பட்ட டென்சில் கொப்பேக்கருவ மற்றும் படைஅதிகாரிகள் மீதானதாக்குதலில் பங்குகொண்டு -

பரிகபெற்ற அணியை வழிநடத்திச் சென்றவன். அன்று சிவசோதியாக பின்னாளில் பிற்றர் அல்லது கார்வண்ணன் என அறியப்பட்ட போராளிவே.

யாழ்ப்பாணம் போரப்பேற்றிருந்த காலத்தில் மருத்துவப்பிரிவை விரிவாக்குவதிலும், மருத்துவர்களை உள்வாங்குவதிலும் தமிழ்ச்செல்வன் காட்டிய ஆர்வம் முக்கியமானது.

ஜெயசிக்குறுக்கத்தில் எம்மை அழித்துவிடலாம் என்ற மமதைபுடன் சிங்களம் பெரும்போரைத் தொடுத்தது. இடைவிடாது தொடர்ந்து நடந்த இச்சமர்க்களில் காயமடைபு போராளிகளின் எண்ணிக்கை, நூறுகளைத் தாண்டி ஆயிரக்கணக்கான அமைந்தது. இவ்வளவு பெரும் எண்ணிக்கையாக காயமடைந்த போராளிகளை இவர்கள் எவ்வாறு பராமரித்துக்கொள்கிறார்களோ என சிங்கள ஆட்சியாளர்களும், ஆய்வாளர்களும் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொள்ளும் அளவுக்கு எமது மருத்துவப்பிரிவின் பணியானது அக்காலப்பகுதியில் இருந்ததை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

தமிழ்ச்செல்வன் தான் வீரச்சாவடைவதற்கு சிலநாட்களுக்கு முன்னர் கோவிற்குச் சென்னானாம், "வைத்தியைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். அவனுக்குப் பொருந்திப்போகும் இந்த வகை இருப்பில் இருக்கவில்லை" என புறநகர்ப்பெருந்தளம் மீதான எமது தாக்குதல்களையோது எதிரியின் விமானக் குண்டுவிசில் தமிழ்ச்செல்வன் பாரியகாயமடைந்தவேளை அவரைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் காயமடைந்து வீரச்சாவடைந்த போராளிதான் வைத்தி சிறந்தபோராளியாக, மிகச்சிறந்த மெய்ப்பாதுகாவலனாக தனது கடமையைச்செய்து தமிழ்ச்செல்வனின் உயிரைக் காப்பாற்றினான் அவன்! பதினாறு வருடங்கள் கடந்தபின்னரும் மறவாத நினைவுடன் மருத்துவப்பிரிவின் தேவைபற்றியும், தன்னைக் காப்பாற்றி உயிர்கொடுத்த தோழனைப்பற்றியும் ஒருங்கேறினைக்கும் மனத்துடன் இருந்தான் என்பதுதான் தமிழ்ச்செல்வனை சராசரி மனிதர்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி உயர்வானபோராளியாக நினைக்கவைப்பதாகும்.

பல்முனை ஆற்றல்கொண்ட தமிழ்ச்செல்வனின் ஆளுமையின் இன்னொரு வெளிப்பாடாக சூரியக்கதிர் நடவடிக்கைக்குப் பின்னான யாழ்ப்பாணச் செயற்பாடுகளைச் சொல்லலாம்.

எதிரியின் முற்றுகைக்குள் இருந்த யாழ்ப்பாணத்திற்குள் தேர்தெடுத்த போராளிகளை நிலைப்படுத்திச் செயற்படுத்தினான். யாழ்ப்பாணத்திற்குள் வெற்றிகரமாக நின்றபிடித்த அவனது போராளிகள் குறிப்பிட்ட சோல்லக்கடியதாக வரலாற்றில் பதிவாகிவிட்ட இராணுவவெற்றிகளைக்கூட சட்டினர். அதற்குமேலாக மக்களையும், மாணவர் சமூகத்தையும் ஒருங்கிணைத்து வெகுசனப்போராட்டத்தை அவர்கள் முன்னெடுத்தமையானது தமிழீழ விடுதலை வரலாற்றில் இன்னொரு மைலக்கல்லாக பதிவான வெற்றியாகும்.

இந்த எழுச்சியானது எமதுவிடுதலைப்போரை பயங்கரவாதமாக உலகின்முன் சித்தரிக்கமுடியும் சிங்கள அரசை நிலைகுலையச் செய்தது. மக்கள் அணிதிரண்டு பொங்கிப்பிரவாகித்த இந்தி கழிவுகள் இலங்கைத்தீவையும் தாண்டி உலகஅரங்கையே ஒருகணம் எம்மக்களை நோக்கித் திருப்பியதெனலாம்.

தமிழ்ச்செல்வனின் பல்வேறு அரசியல், நிர்வாக, சமூகப்பொறுப்புகளின் மத்தியில்கூட தெரிவுசெய்யப்பட்ட அவனது போராளிகளின் மூலமாக நாம் பெற்ற இவ்வெற்றிகள் அவனது முதிர்ந்த அனுபவத்தினதும், ஆளுமையினதும் வழிநடத்தலின் பெறுபேறே.

தாயகத்தில் மட்டுமல்ல புலம் பெயர்ந்த எமதுமக்களிடையும்கூட தமிழ்ச்செல்வனின் தொடர்புகளும், அணுகுதல்களும், கருத்துாட்டல்களும்

எமது விடுதலைப்போருக்கான பயனுள்ள பின்புலத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது என்பதும் எப்போதும் நினைவில் கொள்ளப்படத்தக்கதாகும்.

அது 1991 ஆகவெ. சமரின் ஒரு கடினமான கட்டம். கடலால் இறங்கி தரையால் நகர்கின்ற எதிரியை வழிமறித்துச் சண்டையிடுகிறது தமிழ்ச்செல்வனின் அணி. கரகவாகனம் - ஆயுதங்களுடன் நகரும் எதிரியை இலக்குகஆயுதங்களுடன் வழிமறித்து நிற்கும் கடினமானசண்டை அது! வீரர்கள் வீழ்ந்துவிட்டனர். விபுகம் உடைந்துவிட்டது.

பின்வாங்கவேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்ட நிலைமை. அங்கு தமிழ்ச்செல்வன் - அப்போது தினேஸ் - தினேசாக இல்லை. ஆவேசநிலையில் தன்நிலை உணராது. எதிரியை எதிர்ப்பதில் மட்டும் குறியாகநின்ற போரீடும் தினேஸ். "தினேஸ் பின்வாங்க மறுக்கிறார்" என்று நடைபேசியில் செய்திவந்ததும், வரமட்டேன்..... வரமட்டேன்..... என்று குழறுக்குமுற ஆணைக் குண்டுக்கட்டாயத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து சேர்த்ததும் மாறாதநினைவுகள். களத்தில் தனது நுரையரிலைத் துளைத்தரவையின் வலியையும் உணராது ரவைபட்டதே தெரியாமல் அவனைக் கட்டிவைத்ததுதான் என்ன? இதனை விளங்கிக்கொண்டால்தான் தமிழீழ அரசியலுக்கான

தமிழினின் அடிமைவாழ்வை மாற்றியமைக்க சரியான அரசியல் தலைமை இல்லாமல் போனதே எம்மினத்தின் இன்றுவரையான அவலநிலைக்கான காரணம். எம்மினத்தின் அடிமைவாழ்வை உணர்ந்தும், தெரிந்தும் இருந்த எமது இனத்தின் மூத்த தலைவர்கள் கூட நிலைமையை மாற்றியமைக்க சரியான துணிவான முன்முயற்சிகளை செய்யத்தவறினர்.

கொடுங்கோல்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியாத அகிம்சைவழிப்போராட்டம் தோல்வி அடைந்து, தமிழர்களுக்கு உரிமை

எதையும் வழங்கமுடியாதென்று சிங்களத் தலைமைகள் ஏமாற்றி மறுத்தபோது, தந்தை செல்வாகூட "தமிழினத்தை இனி கடவுள்தான் காப்பாற்றவேண்டும்" என ஆளுமையுடன் தான் உரைத்தாரே தவிர எம்உரிமையைப் பெறத் தீவிரவழியிலோ அல்லது இராசதந்திரவழியிலோ காத்திரமாகப் போராட துணியவில்லை.

"இந்த வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து ஐம்பது இளைஞர்கள் முன்வாருங்கள்" என்று அங்கு சொன்னதுபோல் ஒவ்வொரு ஊரிலும் சொன்னார்கள். போராட்டத்தில் நாட்டை அமைப்பேன் என்றும் சொன்னார்கள். இயல்பாக கிளர்ந்த இளைஞர்களின் எழுச்சியைக்கூட வெற்றுக்கோசங்களால் திசைதிருப்பும் அரசியல் ஆக்கினார் அமிர்தலிங்கம்.

கயாட்சி என்றும், ஐம்பதுக்கு - ஐம்பது என்றும் தமிழரின் வாழ்வும் அரசியலும், பேச்சிலும் எழுத்திலுமாக காலத்தைக் கழித்துவர - இனத்தை மாற்றியும், நிலத்தை விழுங்கியும், மொழியை, கல்வியை பாழ்படுத்தியும் சிங்களம் தன்னாதிக்கத்தைத் தொடர்ந்தது.

தமிழர்கள் தூங்கினர். அல்ல, அல்ல தமிழ் தலைவர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் தூங்கினர். கியூபா, வியட்நாம், பங்களாதேஸ் வரிசையில் தமிழீழமும் விடுதலை பெறக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பைக் கைநழுவ விட்டனர்.

கையாலாகாத தனத்துடனான எம்மவரின் கயமை அரசியலைக் கண்முன்னே பார்த்துப்பார்த்து பக்குவப் பட்டு தேர்ந்துதெளிந்த தமிழனால் - ஆம் எங்கள் தலைவரால் - விடுதலைக்கான அரசியலுக்கு அடித்தளம் அமைந்தது. வீரமும், செயலூக்கமும் கொண்ட ஆயுதப்போராட்ட அரசியல் உருவானது.

உயிர் மீதான அச்சமே கோரடித்தனத்தை உருவாக்குகிறது என்றும், தேசத்தின் விடுதலையை நகர்த்த வேண்டிய பொறுப்பில் உள்ளோர் இந்த அச்சநிலையைக் கடந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதையும் அடிக்கடி சொல்வார் தலைவர்.

இந்திய அரசு எம்மக்களது விடுதலையைப் பணியவைத்து ஆடிய நாடகத்தில் விட்டுக்கொடுத்து விடாமல் தலைவர் உறுதியாக நின்றதற்கு காரணம் உயிர்வாழ்வு பற்றிய நம்பிக்கை அல்ல - தேசத்தின் விடுதலை பற்றிய தெளிவு.

தமிழீழ விடுதலைக்குரிய அரசியலுக்கான தமிழ்ச்செல்வனின் தகைமையை அவனது துணிவுக் கூடாகவும், அர்ப்பணிப்புக் கூடாகவும் பார்க்கும் போது தலைவர்! தேசவிடுதலைக்கான அரசியல் பற்றிய பரந்துவிரிந்து விசாலமான தனதுகனவுகளை தமிழ்ச்செல்வனின் மனதில் பதியவைத்தார் தலைவர்.

மக்கள்மயப்பட்ட அரசியல்அலகுகள் பற்றிய தலைவரின் எண்ணங்களை செயல்படுத்துவதில் தமிழ்ச்செல்வன் முச்சாகச் செய்துள்ளார். வறுமைப்பட்ட மக்களின் குழந்தைகள் போசாக்கின்ற இருப்பதுபற்றி தலைவரும், தமிழ்ச்செல்வனின் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார். கொஞ்சநாள்களில் மொழுகொடுவென்று அழகான குழந்தை யொன்றின் புகைப்படத்தையும், மிகவும் மெலிந்த இன்னொரு குழந்தையின் புகைப்படத்தையும் ஒன்றாகக் காட்டுவார் தலைவர்.

இந்தப் பின்னையையதான் எமது சிறுவர் போசாக்கொடுக்கா பொறுப்பேற்று மொழுகொடு பின்னையாய் தமிழிடம் திரும்பப் பொறுப்புக்கொடுக்கிறது என்று சொல்லும்போது தலைவரின் சொல்லில் மகிழ்ச்சிபெறும். குழந்தைகளுக்குச் சிறுவர் போசாக்குப்புகா என்றால் ஆறுவற்ற முதியவையோதிர்ப்பு களைப் பராமரிப்பதற்கென மூதாள்! இளைசலக் இன்னொரு தளத்தில் செயற்படும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு வயதிலிருக்கும், சமூகத்தில் ஒவ்வொரு மட்டத்தினருக்கு மென ஆரோக்கியம் - சுகாதாரம் - கல்வி என ஒவ்வொரு தளத்திலுமாகக் கட்டு வேண்டிய பொறுப்பில் உள்ளோர் இந்த அச்சநிலையைக் கடந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதையும் அடிக்கடி சொல்வார் தலைவர்.

யாழ்ப்பாணம் - வலிகளத்தில் இருந்து ஒருபொழுதில் ஐந்து இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் இடம்பெயர்ந்தனர். நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தோம் உண்மைதான். ஆனால் பட்டினிச்சாவோ அல்லது நோயுற்றதாலான சாவோ எதுவாயினும் ஒன்றேனும் நடந்ததாக யாரேனும் சொல்லமுடியுமா? முழுப்பிரிச்சனைகளையும் எமது இயக்கமே பொறுப்பேற்று தீர்த்துவைத்தது என்று சொல்லமுடியாதுதான். எமதுமக்களும், நிறுவனங்களும், சமூகத்தின் அனைத்து மட்டத்தினரும் சேர்ந்து கழந்தால் வந்தவென்றிதான் இது! இல்லை என்று கூறமுடியாது.

ஆனால் அதற்காக எம்சமூகத்தை ஒருங்கிணைத்து, நெறிப்படுத்தி, இரவுகல் பாராது களத்தில் முன்னின்று வழிநடத்தி அரசியல் நிர்வாக ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினான் தமிழ்ச்செல்வன். அதுபோல்தான் தென்மராட்சி யிலிருந்து வன்னிக்கு உள்ளேயுள்ள இடம்பெயர்வுகளுமாக எம்மக்கள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு அலைந்துதிர்ந்த பொழுதெல்லாம் அவர்களுடன் நின்றார் எம் அரசியல்ப்போராளிகள்:

எம்மக்களுக்கு சிறப்பாக வாழ் வளிக்க முடியாதுபோனால் சீழ்ந்து போகாமல் பார்த்துக்கொண்டோமென்றால் அது நிர்வாகசேவை, பொருண்மியமேம் பாட்டு நிறுவனம், தமிழீழ ககாதாரசேவை, குழந்தைகள், பெண்கள் நலன்பேணல் அமைப்புகள் ஆகிய தமிழ்ச்செல்வனின் ஆளுகையில் அமைந்திருந்த அரசியல் கட்டுமானங்களால்தான்.

கடல்பொங்கி ஆழிப்பேரலை கோர்த்தாண்டவமாயது. பாதிக்கப்பட்ட ஆசியாவின் பலநாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் நாம் சந்தித்த அழிவு கொஞ்சமல்ல. பேரழிவு.

மீளஎழுந்தோம். பேரினவாதஅரசு ஆழிப்பேரலை மீள்கட்டுமானத்திட்டத்தை செயற்படவிடாமல் முடக்கித் தடைசெய்த போதும் மீளஎழுந்தோம்.

(07ஆம் பக்கம் பார்க்க)

முன்னெடுக்கப்பட்டது. சர்வதேச சமாதானக் கற்கைகளின் கீழ்த் கோட்பாடு புறந்தள்ளி விடக்கூடியவை என்பது தெரியும். ஆயினும் அபிவிருத்தியை புறந்தள்ளி அல்லது தடுத்துவிடவும் முடியாது. அப்படிச் செய்யவும் கூடாது என்பதைத் தமிழ்ச்செல்வன் உறுதியாக இருந்தார்.

உலகில் யாராலும், எங்கிருந்தாயினும் தமிழ்மக்களை நோக்கிக் கொண்டுள்ளோம் அபிவிருத்தியை வரவேற்று, உள்வாங்கி தொடர் யுத்தநாடல் மக்கள் பட்ட அலவுதலிற்கு சிகிச்சையாக, புத்தாக்கமாக அதை மாற்றிப் பெற்றுக் கொடுக்கவேண்டிய தேவையிருந்தது. அதேநேரம் விடுதலைப் போராட்டத்தை தோற்கடித்து விடக்கூடிய சூழ்ச்சியாக இது உருவெடுக்க விடாமல் அதனிடமிருந்து தற்காக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த கிரேண்டுகுமிடையில் ஒரு சமன்பாட்டைக் கண்டறிந்து அதனை நிரீவளிப்பதற்கான கட்டமைப்புகளை உருவாக்கி அதை வெற்றிகரமாகக் கையாண்ட ஆளுமையே தமிழ்ச்செல்வன், தமிழ்ச்செல்வன் கியல்பிலேயே ஒரு தந்தை.

அவரது ராஜதந்திரப் பணியில் சில புள்ளிகளை இடுவது கிண்கு முக்கியமானது. சந்திரிகாவின் தீவிரப்பொதி வெளியிடப்பட்ட காலத்தில் வணிகக் கந்தை ஒரு உட்கவியலாளர் ஒருவர் கிவரைச் செல்வி கண்ட போது எழுப்பிய கேள்வி "நீங்கள் கிந்த

நடந்த கடைசிப் பேச்சுவார்த்தை முறிவடைந்த பின்னான காலத்தில் ஒரு பத்திரிகையாளர் மாறாட்டில் சர்வதேச செய்தி ஸ்தாபனத்தின் பிரபல நிருபர் ஒருவர், குதர்க்கமான கேள்வி ஒன்றைத் தொடுத்தார். அதன் தொனி புலிகள் சமாதானத்தை போலியாகத்தான் நடத்தினார்கள், என்று திரித்து அம்பலப்படுத்தும் முயற்சியாகவே இருந்தது. அதற்கு அவர் அளித்த பதில், நீ குதர்க்கமான கேள்வியைக் கேட்கிறாய் என்பதைச் சுட்டி, சபையில் நிருபரை அடக்கவைத்தது, கேள்வி இது தான் "காட்டில் வாழும் சிறுத்தை தம் புள்ளிகளை மாற்றிக்கொள்வதில்லை என்று பழமொழி இருக்கிறதே". "நாங்கள் கிண்கு மனிதர்களைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மிகுநகங்களைப் பற்றி கேள்வி எழுப்ப இது இடமல்ல" என்று வந்த பதிலில் அவர் தலைகுனிந்தார்.

ஜெனிவா - 2 இறுதியாக நடந்த பேச்சுவார்த்தை, அந்தப் பேச்சுவார்த்தையின் பின் எந்த உத்தரவாதமும் இல்லாமலேயே அடுத்த பேச்சுக்கான திகதி தருமாறு சர்வதேசத்தின் பிரதிநிதியான நோர்வேயும் நிர்ப்பந்தம் விதிக்கப்படுகிறது. அதற்கு கிசையாத தமிழ்ச்செல்வனை நோக்கி எரிச்சல்கெயும், "திகதி குறிக்கப்படாது விடப் பேச்சு முறிவடைந்ததாக அளித்தமாதிரியும், எனவே திரும்பிப் போகும் உங்களைப் பயணத்தின் பாதாபம்பை எங்காளம் உத்தரவாதமற்றதே

வில்சன் ஆகியோரது கருத்துக்களில் தான் கரிசனையாக உள்ளோம். ஜோர்ட்ஜுக் கீன் கருத்திலல்ல". (மேற்கொள்ள ஜனாதிபதிகள் அமெரிக்க சுதந்திரத்திற்காகவும், சிவில் உரிமைக்காகவும், தேசிய கிண்தவர்களின் சுயநிர்ணயத்திற்காகவும் போராடியவர்கள்)

ஜெனிவா - 2 பேச்சுவார்த்தைக்கு அரசு தரப்படும் பேச்சுக்குமுன்னர் மிகவும் புனையக்கூடியதாக ஒரு கருத்து இருந்தது. காரணம், புலிகள் தரப்படும் கலாநிதி அன்றான பாரிசும்க் இல்லை என்பதே. மேலும், பேச்சின் நிகழ்ச்சி நிரல் முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்படாமல் நடக்கப்போகும் ஒரு சாதாரண கட்டில் பேச்சுவார்த்தை இது. இதனால் தயார்படுத்திக் கொண்டு வரப்பட்ட இல்லை. பிரிகேடியர் தமிழ்ச்செல்வன் கிண்தகுத் தலைமை தாங்கினார். அந்தப் பேச்சு மேலையில் தமிழ்ச்செல்வன் கையாண்ட உத்திரதான் நியாயத்தை எங்கள் பக்கம் திரும்பி அரசு தரட்ட "மேதைகளை" தலைகுனிவைத்தது.

முதல்நாள் பேச்சில் கர்வத்தோடு வந்த அரசுதரப்படக் கதைக்க தூண்டி அவர்கள் கையிருப்பில் இருந்த விவாதப்பொருளைக் கக்கவைத்து அதற்கு எதிர் விவாதம் செய்யாது அக்கருத்தில் அவர்களை நிலைப்படுத்துவது, மறுநாள் அந்த விவாதத்திற்கு எதிர் விடும் அமைத்து அரசு தரப்படும் அம்பலப்பட வைத்தார். அரசு தரப்படும் கருப்பொருள் அடிப்படையில் பிரச்சினை குறித்தே பேசவேண்டும் என்றிருந்தது. அதற்குச் சம்பந்தமாக புலிகள் போலியாகவே சமாதானம் பேச்சைக் கையாளுகின்றனர் என்று விவாதித்தனர். அன்றாடம் பிரச்சினைவை விடுவது அடிப்படையில் பிரச்சினை குறித்து அரசியல்தீர்வு புறியே தேசியவன் இடம் என்றார். அவர்களது நோக்கம், தனியாக இடமிடத்தில் இருக்கும் புலிகள்

அரசியல்தீர்வு குறித்துப் பேச சம்பந்திக் மாட்டார்கள். எனவே புலிகள் போலித்தனத்தை அம்பலப்படுத்தவிட முடியும் என்பதாகவே இருந்தது.

இதனைச் சரியாகக் கணிப்பிட்ட தமிழ்ச்செல்வன் மறுநாள் "நாங்கள் அதற்குச் சம்பந்திக் கொண்டு, நீங்கள் கொண்டு வந்த அரசியல்தீர்வு யோசனையை முன்வைப்புங்கள் பேசுவோம்" என்றார். அரசு பேச்சுக்கு எங்கடத்தில் மாட்டியது. தமிழ்ச்செல்வன் எதிர்நாள் விடுவோம்" என்றார். அதற்குத் தமிழ்ச்செல்வன் "தமிழ்ச்செல்வன் வாருங்கள் பேச்சுக்குத் திகதி தருகிறோம்" என்றார். அரசு குழுவைச் சர்வதேச அரசின்க் அம்பலப்படுத்தி அவர்கள் வீரித்த பொறிபில் அவர்களை யூ சிக்கவைத்தார் தமிழ்ச்செல்வன், இன்றுவரை அவரொழிய வேள்விக்கு அரசு பதிலளிக்குவதில்லை.

மாராக, தமிழ்ச்செல்வனைக் கொள்வதுதான் அதிரிப் பதிலாக இருந்தது. இப்படியொரு வல்லமை மிக்க ஆளுமையை விழ்த்திவிட எதிரிவென்று வரும் வருகக்கூடாத பிரியமிருக்காது. இதில் தம்மம் என்ன? தாழ்க்கமென்ன? நவம்பர் 2ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை தமிழர் வீடுகளெங்கும் முகாமி கிசையிற்று முழுகிபெருக்க. கோத்தபாய ராஜக்சு டேட்டையளித்தார். "கிண்தகுதான் நான் வாழ்வில் மிகவும் சந்தோசமாக இருக்கிறேன்" என்று.

முப்பது வருடப் போராட்டத்திற்கு எழுந்த கிந்த நெருக்கடிச் சூழலை, தலைவருக்குத் தோள் கொடுத்து தமிழ்ச்செல்வன் என்ற ஆளுமை கையாண்ட விதம், எதிரியின் எதிர்பார்ப்புக்களை முற்றிலும் எதிர்ப்பு மறையாக புரட்டிப் போட்டது. வந்த நெருக்கடியை நோக்கி அரசியல்துறையின் வல்லமை அனைத்தையும் திருப்பினார் தமிழ்ச்செல்வன். எல்லா அசாத்தியங்களை யும் சாத்தியமாக்கும் தந்திரம் அவருக்கு வசப்பட்டது. சமயம் ஒன்று புயலும் மையத்தில் நின்றார் அவர்.

தீர்வுப்பொதியை ஏற்காதது, நீங்கள் சமாதான அணுகுமுறையில் விருப்பமற்ற போர் நாட்டமுள்ளவர்களென்பது காரணம் மே தவிர, தீர்வுப்பொதி காரணமல்லவே" என்று தொனியில் இருந்தது. அதற்கு இவ்வ அளித்த பதில் கொடும்பின் முகத்தையே கிழித்தது. "தமிழ்மக்களால் துரோகிகளாக வர்ணிக்கப்படும் குழுக்கள் அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கின்றன. அவையே கிண்த ஏற்கவில்லை. அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தீர்வையே கிண்த அரசாங்கத்தால் முன்வைக்க முடியாதபோது கிண்த கேள்வியை நீங்கள் எங்களிடம் கேட்பது சரியல்ல."

முடியாது" என்றார். தமிழ்ச்செல்வன் "உயிரி அச்சுறுத்தல்களைக் கொடுத்து புலிகளைப் பணியவைத்து விடமுடியாது" என்று பதிலளித்தார். கிண்தியில் எரிச் சொல்கெயும் சொன்னார் "நீங்கள் பேச்சுத் திகதி குறிக்காமல் போவது நல்லதல்ல என அமெரிக்கா ஜனாதிபதி ஜோஜ்புடக் கருதுகிறார்" என்றார். கிண்து தமிழ்ச்செல்வன் சொன்ன பதில் எரிச் சொல்கெயமையும், அங்கிருந்த ராஜதந்திரிகளையும் சங்கடத்தில் ஆழ்த்தியது. "நாங்கள் அமெரிக்க ஜனாதிபதியுள்ளோர், வேலுகிண்டன், ஆபிரகம் லிங்கன், டிட்ஜோ

(11ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி) விவரவான அளர்த்த முகாமையத்துவத்திற்காக உலக அரங்கில் நாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவர்களானோம் என்றால், அதுவும் உலக உயர்மட்டத்தில் ஆவணப்படுத்தப் பட்டிரு முறையாகப் பாராட்டப்படும் வகையில் செயற்பட்டுக் காட்டினோம் என்றால், எல்லா வளங்களும் கொண்ட நாடு களை விட சிறப்பாக, வேகமாக இங்கு அவசர புனர்வாழ்வு மற்றும்க்காதார், ஆரோக்கியப் பிரச்சனை களைக் கையாண்டுள்ளோமென்றால் மேற்படி எமது தமிழ்ச்செல்வனின் ஆளு கையின் அமைந்த சமூக, அரசியல் கட்டுமானங்களால் தான்.

போரின் உச்சநெருக்கடியிலும் கூட, எதிரியின் பொருண் மியத் தடைகளின் போதும் கூட பிச்சை எடுக்கும் ஒருவரைக் கூட எம்மண்ணில் காண முடியாதபடிக்கு சமூக மட்டத்தில் வேலைத்திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ள தென்றால் அரசியல் வேலைத்திட்டங்களின் வீச்சைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

எமது அரசியல் வேலைத்திட்டங்களின் பின்னணியில் தலைவரது சிந்தனையும், வழிநடத்தலும் இருந்தது என்பது உண்மைதான். இன்னும் சொல்லப்போனால் தலைவரது எண்ணங்களின் செயல்வடிவங்கள்தான் இவை என்பதும் உண்மைதான்;

ஆனாலும் தலைவரின் எண்ணங்களைப்பும், வழி நடத்தலைப்பும் புரிந்து, தெளிந்து செயலில் நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான அர்ப்பணியும், அறிவு, திறமை, ஆளுமை என்பன ஒருங்கே பெற்று ஆற்றலோடுவாகத் தமிழ்ச்செல்வன் மிளிர்ந்து, செயற்பட்டான் என்பதே உண்மை.

● ● ●

விடுதலைக்கான அரசியல்பணி ஒருவகையில் சவாலானது. இறைமையுள்ள நாடு என்ற சொற்பதமானது ஆக்கிர மியப்பாளர்களுக்கு எல்லாக் கொடுமைகளுக்கும்மான கவசமாக அமைந்துவிடும். அதேவேளை விடுதலை வேண்டிய போராட்டம் இனத்தின் தற்காப்புத்தொடர் போராட்டமானது பயங்கரவாத மாக முறையிடப்படும். இராசத்திர அழுத்தத்திலிருந்து நாகரீகமற்ற நேரடி அச்சுறுத்தல்வரை பல பேச்சுவார்த்தைகளில், பல படிமுறைகளில் இந்தியா எம்மை பண்பவைக்க முயன்ற படிப்பினை களையும், சிங்கள அரசு பேச்சுக்களின் போது எம்மை ஏமாற்ற முறையில் தொடர்ச்சியான அணுகுதல்பற்றியும்

தலைவரிடமும், தேசத்தின் குரல் பாலா அண்ணை அவர்களிடமும் நிறையவே கற்றுறிந்து புடம்போடப்பட்டவனாக இருந்தான் தமிழ்ச்செல்வன்.

எம்மக்கள் மத்தியில் இருந்த மெத்தப் படித்தவர்களது வல்லமையற்ற பேச்சுக்கள், அதாவது சரணாகதிக்கான சமாளிப்புகள் இராசத்திரமாகக் கூறப்பட்டது ஒருகாலம் தமது இனத்தையே அடிமைகொள்ளவைக்கும் ஆக்கிரமியப்பாளர்களுக்குத் துணையோம் காட்டிக்கொடுப்பதை இராசத்திரமாகக் கூறப்பட்டது இன்னொருபக்கம்.

விடுதலைக்கான நியாயத்தை விட்டுக்கொடுக்காமல் இருப்பதிலும் சரி, அதேவேளை உரையாடலைச் சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் சமயமில் நிலையை தனது ஆளுமைக்குள் எடுப்பதிலும் சரி தமிழ்ச்செல்வன் தேர்த்த இராசத்திரமாகச் செயற்பட்டான்.

மறுத்துரைக்க முடியாதபடி முன்வைக்கப்படும் அவனது கருத்துக்களுடன், உலகம் முழுவதும் அறியப்பட்டு விட்டதான் அவனது பரிசீலிப்பும் சேர்ந்து அவனைச் சந்திப்பவர்களைக் கட்டிப்போடும்.

ஊடகங்களையும், ஊடகவியலாளர்களையும் அவன் கையாண்ட விதமும் கூட தேர்த்தமுதிர்ந்த அரசியல் தலைவனாக அவனை உலகிற்கு அடையாளம் காட்டிவந்தது.

எமதுமக்களின் துயரங்களைக் கருத்திலெடுக்கக்கூடாது என்ற தீர்மானமான முன்கூட்டிய முடிவுடன் வருபவர்களைத் தவிர மற்றெல்லோரும் தமிழ்ச்செல்வனின் சொல்வன்மையினால் கட்டுண்டு எம் நியாயங்களை உணர்ந்துசென்றனர் என்பதே உண்மை.

தலைவர் உணர்வுட்டியது பாதிமற்றும்பாலா அண்ணையிடம் கேட்டிருந்தது. தனாகக் கற்றுணர்ந்ததும் மீதியாக முதிர்ந்த அரசியல்தலைவனாக, இராசத்திரியாக, பேச்சுவார்த்தையாளராக தமிழ்ச்செல்வன் பரிணமித்தார்.

தமிழ்ச்செல்வனது இராசத்திரத்திற்கு திறனானது அவனது சிறப்பாற்றலினதும், நேர்மையான விடுதலைப் பற்றினதும் வெளிப்பாடு என உறுதியாகக் கூறலாம்.

● ● ●

சமீபத்தமிழினத்து வரலாற்றில் மட்டுமல்ல, ஒடுக்கப் பட்டு விடுதலை வேண்டிநிற்கும் இனங்களின் சார்புறம்கூட தமிழ்ச்செல்வனது இராசத்திரத்திற்கும், அணுகுதலும் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டவேண்டியதாகும்.

தலைவர் அரசியல்பொறுப்பாளராக தமிழ்ச்செல்வனை